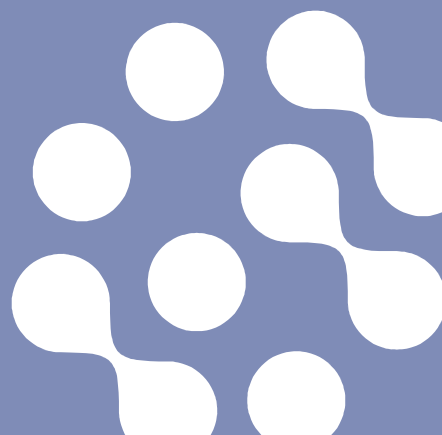

Eurofins Ahma Oy
Projekti 92183
31.10.2024

RAMBOLL OY

Maanahkiaisen tuulipuiston sähkönsiirtoreittien luontoselvitykset 2024

RAMBOLL OY, MAANAHKIAISEN TUULIPUISTON SÄHKÖNSIIRTOREITTIIEN LUONTOSELVITYKSET 2024

Sisällysluettelo

1.	JOHDANTO	1
2.	LIITO-ORAVASELVITYS	2
2.1	MENETELMÄT	2
2.2	KARTOITUSALUEET	2
2.3	TULOKSET	3
3.	KASVILLISUUS- JA LUONTOTYYPPISELVITYS	4
3.1	MENETELMÄT	4
3.2	KARTOITUSALUEET	4
3.2.1	<i>Huomionarvoinen lajisto</i>	4
3.2.2	<i>Huomionarvoiset alueet</i>	4
3.3	YHTEENVETO	9
VIITTEET		9

Pohjakartat: © MML 10/24

Kuvat: © Laura Vuoksenmaa, Eurofins Ahma Oy

31.10.2024

Eurofins Ahma Oy

Osmo Heikkala

Projektipäällikkö

Laura Vuoksenmaa

Ympäristöasiantuntija

Jonna Kelja

Ympäristöasiantuntija

Yhteystiedot

Nuottasaarentie 17

90400 Oulu

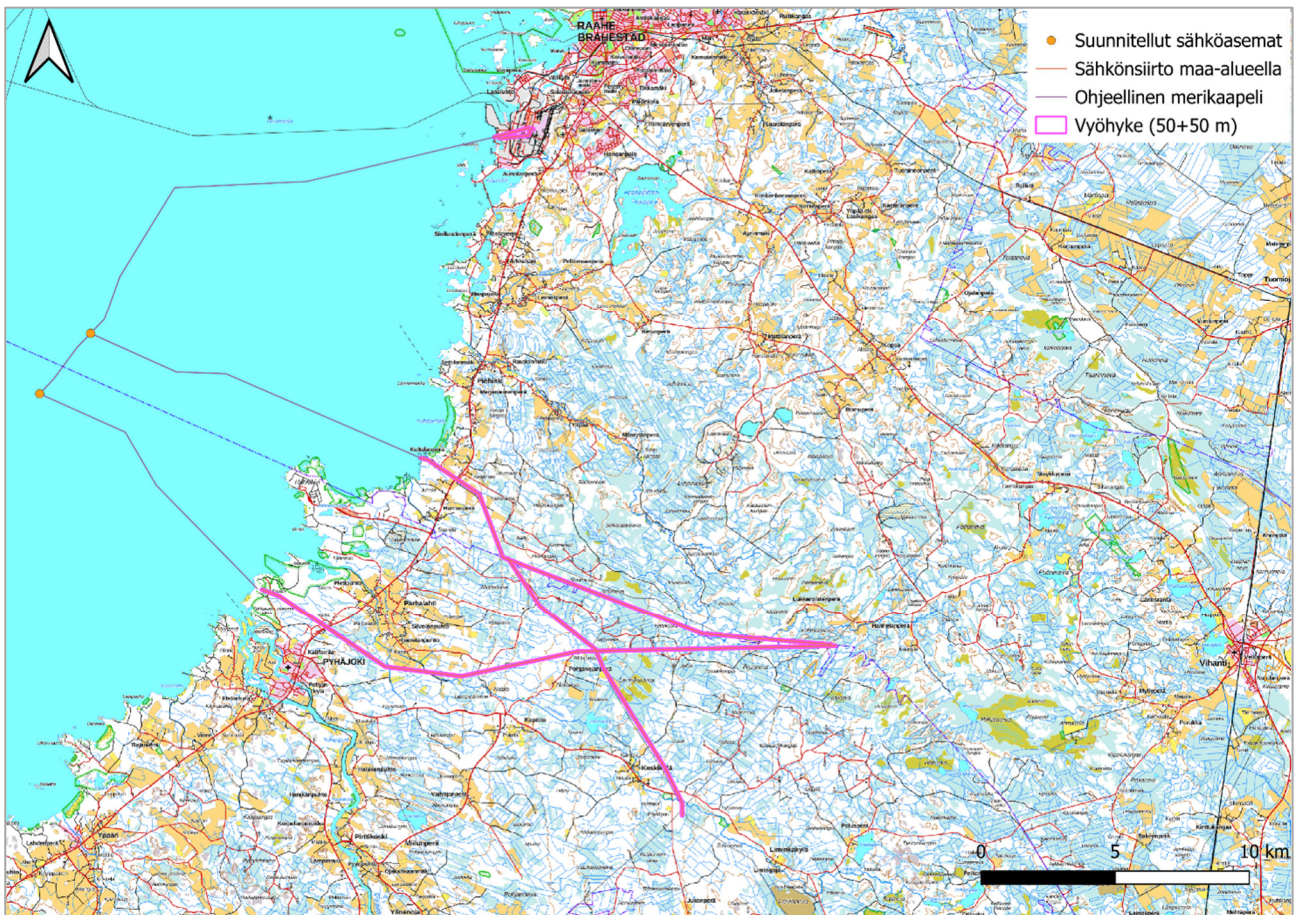
Sähköposti: EtunimiSukunimi@eurofins.fi

www.eurofins.fi

1. JOHDANTO

Rajakiiri Oy:lla on Metsähallituksen kanssa varaussopimus Maanahkaisen vesialueesta Raahen ja Pyhäjoen kuntien alueella. Alueelle suunnitellaan meritulivoimapuistoa, joka koostuisi 40 tuulivoimalasta, joiden korkeus olisi enintään 350 metriä. Tuulivoimapuistolle on jo hyväksytty osayleiskaava, mutta voimalakoon kasvaessa ja voimaloiden määrän vähetessä kaava päivitetään. Suunnitelmien kehittyessä tehtiin myös lisäselvityksiä varsinaisen tuulivoimapuiston osalta vuonna 2023. Myös sähkönsiirron osalta hanke on muuttunut aiemmista suunnitelmista ja sähkönsiirrollekin tehdään todennäköisesti YVA. Sitä varten maanpäällisen sähkönsiirron eri reittivaihtoehdoille tehtiin laajat luontoselvitykset vuonna 2024 Eurofins Ahma Oy:n toimesta.

Tässä raportissa esitetään tulokset Maanahkaisen sähkönsiirron reittivaihtoehtojen liito-orava- ja luontotyyppi- sekä kasvillisuusselvityksistä.

Kuva 1-1 Hankealueen sijainti

2. LIITO-ORAVASELVITYS

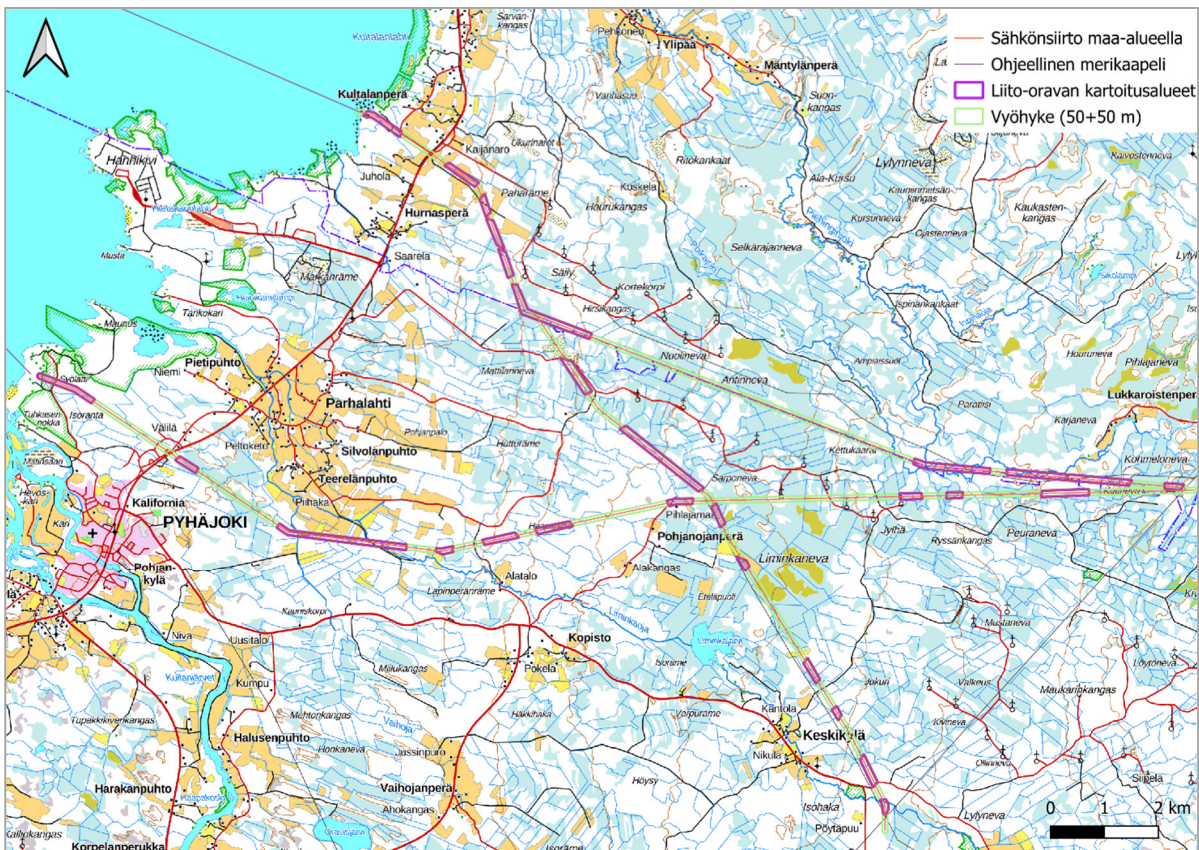
2.1 Menetelmät

Liito-oravan esiintymisalueen luotettavin kartoitusmenetelmä perustuu kellertävien noin riisinjyvän kokoisten ja näköisten papanoiden etsimiseen elinpiirivaatimukset täyttävien metsien suurimpien kuusten ja lehtipuiden tyviltä. Papanoiden suuri määrä puun tyvellä on merkki todennäköisesti puussa olevasta pesästä, pienempi määrä taas viittaa esimerkiksi kulkureittiin tai ruokailualueeseen.

Liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen kartoittamiseksi suoritettiin maastoselvitykset, jotka toteutettiin 7.5.-16.5.2024 välisenä aikana. Maastoselvitykset kestivät etukäteen arvioidun 10 henkilötyöpäivän ajan. Selvitys kohdennettiin metsävaratietojen ja ilmakuvien perusteella sellaisille sähkönsiirtoreitin osille, jotka saattavat soveltua liito-oravan elinympäristöksi. Maastossa etsittiin ensisijaisesti liito-oravan papanoita sekä mahdollisia risu- ja kolopesiä. Selvityksessä havainnoitiin myös metsän ikää ja puulajisuhteita, joiden avulla arvioitiin metsäalueiden soveltuvuutta liito-oravan elinympäristöksi. Kartoitusalueilta etsittiin papanoita erityisesti haapojen ja kookkaiden kuusten juurelta. Maastotyöt toteuttivat biologi (FM) Laura Vuoksenmaa ja biologi (FM) Jonna Kelja.

2.2 Kartoitusalueet

Liito-oravaselvitys toteutettiin Ramboll Finland Oy:n lajille Metsäkeskuksen hila-aineiston ja latvusmallin perusteella potentiaalisiksi rajaamalla kartoitusalueilla, jotka sijaitsevat Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa Pyhäjoen ja Raahen kuntien alueella. Sähkönsiirtoreiteillä kartoitusalueita on yhteensä 26 noin 23 kilometrin matkalla ja niiden yhteispinta-ala on noin 235 ha (kuva 2-1).

Kuva 2-1 Liito-oravan kartoitusalueiden sijainti

2.3 Tulokset

Selvityksessä ei löytynyt liito-oravan papanoita, risupesiä, virtsajälkiä tai muitakaan merkkejä lajin läsnäolosta alueella. Lajitietokeskuksen mukaan kartoitusalueiden pohjoispuolella (Kultalanperä, 2017) ja kaakkoispuolella (Sudenselkä, 2014) on tehty liito-oravahavaintoja, joten alueen ympäristössä on jonkinlaiset elinedellytykset lajille. Haapaniitun itäpuolen kartoitusalue, Pöytäpuunnevan luoteispuolen kartoitusalue ja Piehinkijoen varsi ovat puustorakenteeltaan liito-oravalle potentiaalisinta elinympäristöä. Suurin osa kartoitusalueista ei ollut liito-oravan elinympäristövaatimusten mukaisia.

3. KASVILLISUUS- JA LUONTOTYYPPISELVITYS

3.1 Menetelmät

Läpikäytävät alueet valittiin liito-oravakartoituksissa tehtyjen havaintojen ja ilmakeu- sekä karttatulkinnan pohjalta. Alueet, jotka liito-oravakartoituksissa oli todettu muuta maastoa luonnontilaisemmiksi tai luontotyypeiltään monimuotoisemmiksi, otettiin tarkempaan tarkasteluun. Maastotyöt toteuttivat biologi (FM) Laura Vuoksenmaa ja biologi (FM) Jonna Kelja aikavälillä 13.6-19.6.2024. Töihin kului suunnitellun mukaisesti 10 henkilötyöpäivää.

3.2 Kartoitusalueet

3.2.1 Huomionarvoinen lajisto

Haapaniitun itäpuolisen kartoitusalueen eteläreunasta havaittiin silmälläpidettävää (NT) samettikesijäkälää (*Leptogium saturninum*). Muuta huomionarvoista kasvi-, sieni- tai jäkälälajistoa ei havaittu.

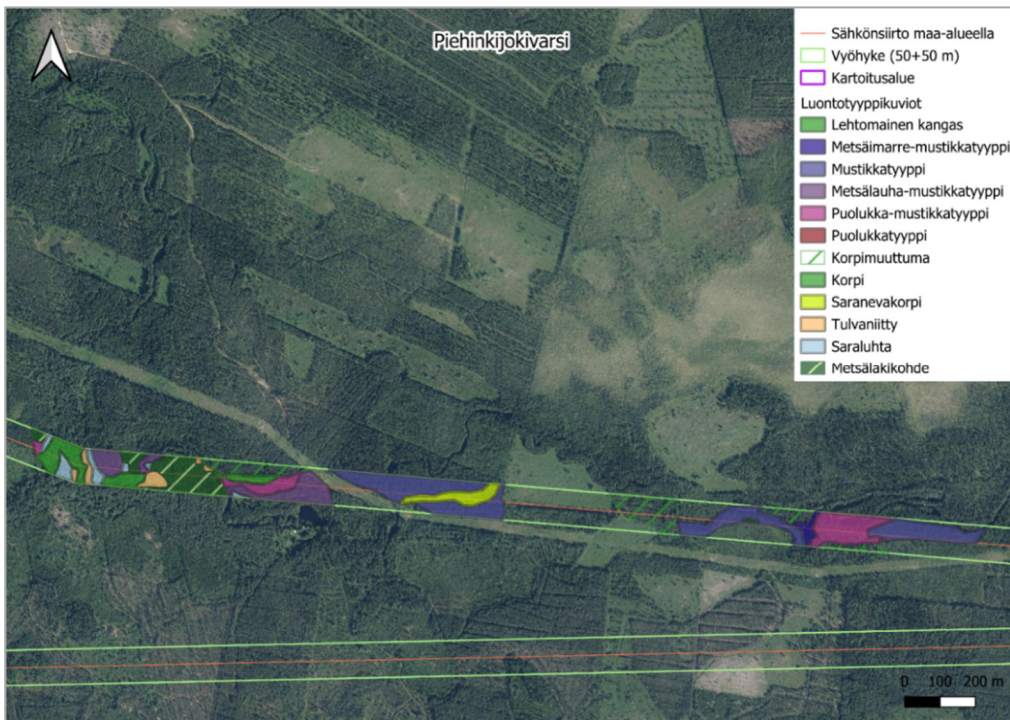
3.2.2 Huomionarvoiset alueet

Seuraavissa karttakuvissa eritellään kiinnostavimpien kartoitusalueiden luontotyyppikuvioita.

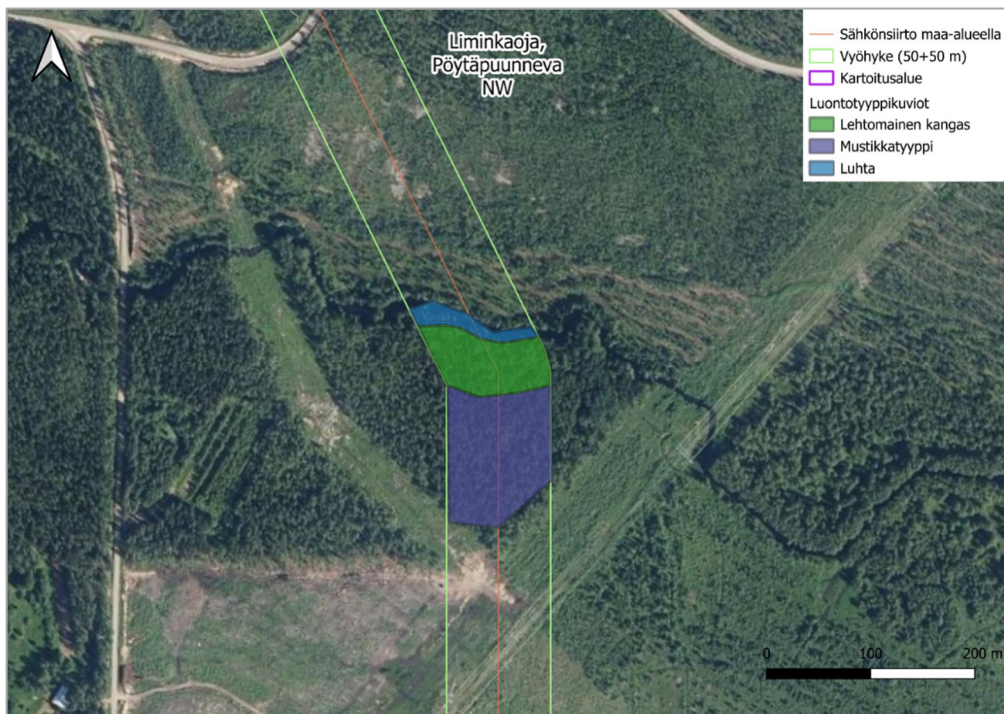
Kuva 3-1 Huomionarvoiset, kuvioidut alueet

Piehinkijoen varren vanhat tuoret ja lehtomaiset kuusikot sekä korvet edustavat kartoitusalueiden luonnontilaisinta päätä, vaikka puusto on monin paikoin käsiteltyä ja alueella on myös ojituksia.

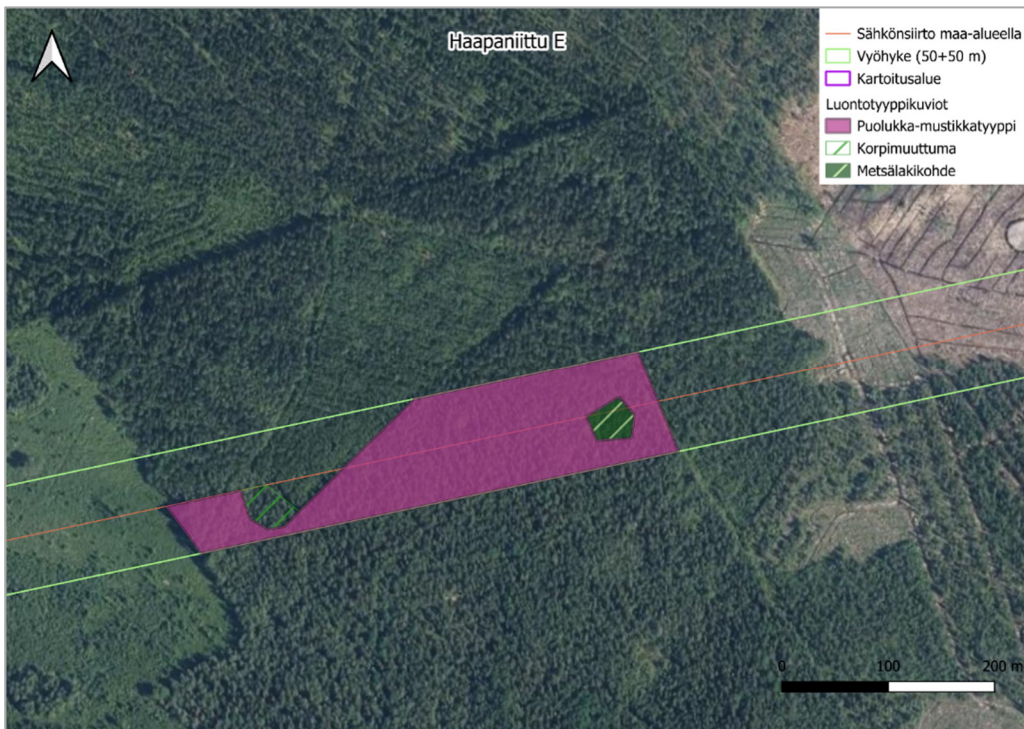
Kuva 3-2 Luontotyypit, Piehinkijokivarssi

Pöytäpuunnevan luoteispuoleinen alue Liminkaojan eteläpuolella on vanhaa kuusivaltaista tuoretta ja lehtomaista kangasmetsää, jossa kasvaa myös koivua ja haapaa. Liminkaojan ranta on harmaaleppä- ja suomyrtiluhtaa.

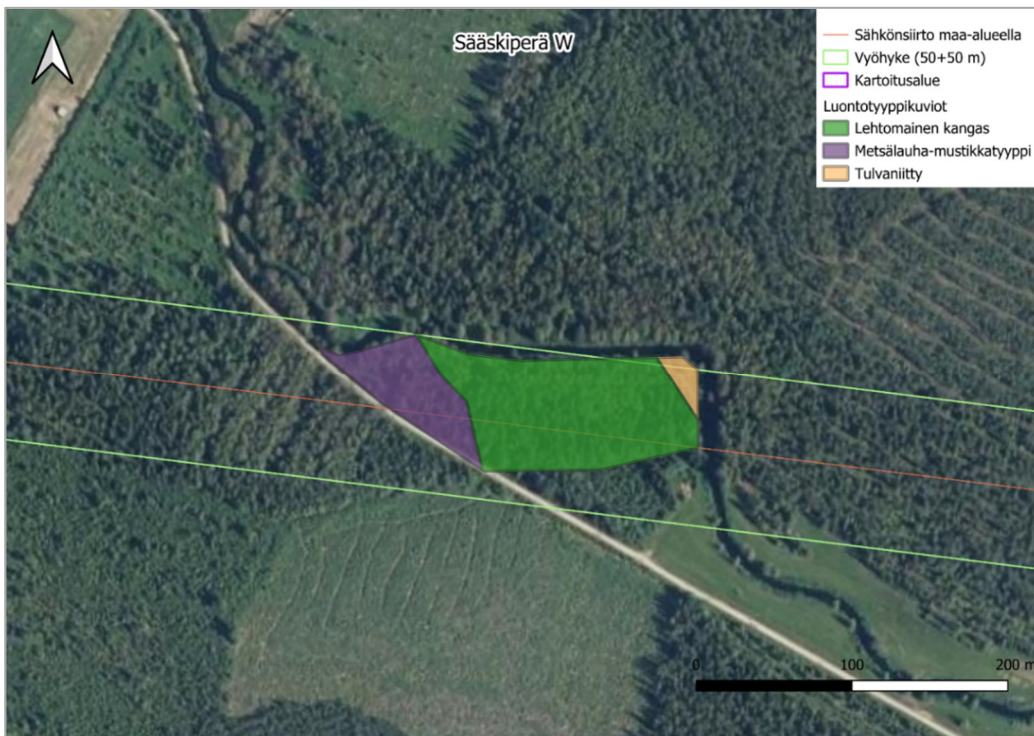
Kuva 3-3 Luontotyypit, Pöytäpuunneva

Haapaniitun itäpuolinen metsäalue on ojikkoa lukuunottamatta puustoltaan vanhaa. Tuoretta kangasta kirjovat korpipainamat ja yksi yhtenäinen metsäkortekorpilaikku.

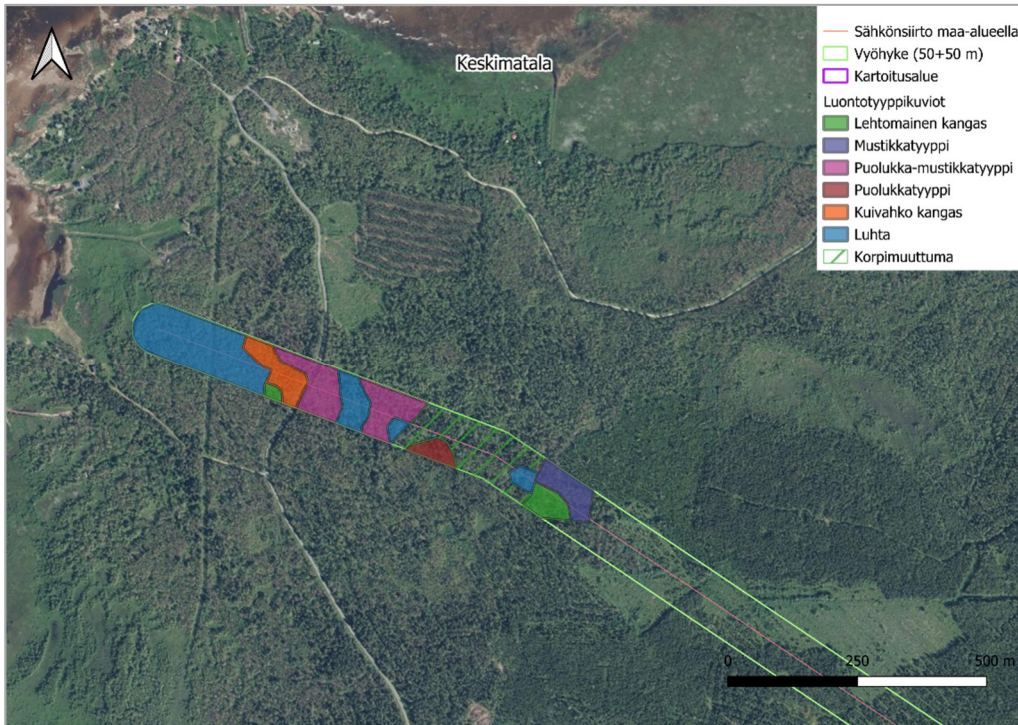
Kuva 3-4 Luontotyytit, Haapaniittu

Sääskiperän tien ja joen välinen alue on puustoltaan vanhaa tuoretta ja lehtomaista kangasta. Kankaan ja joen väli on tulvaniittyä.

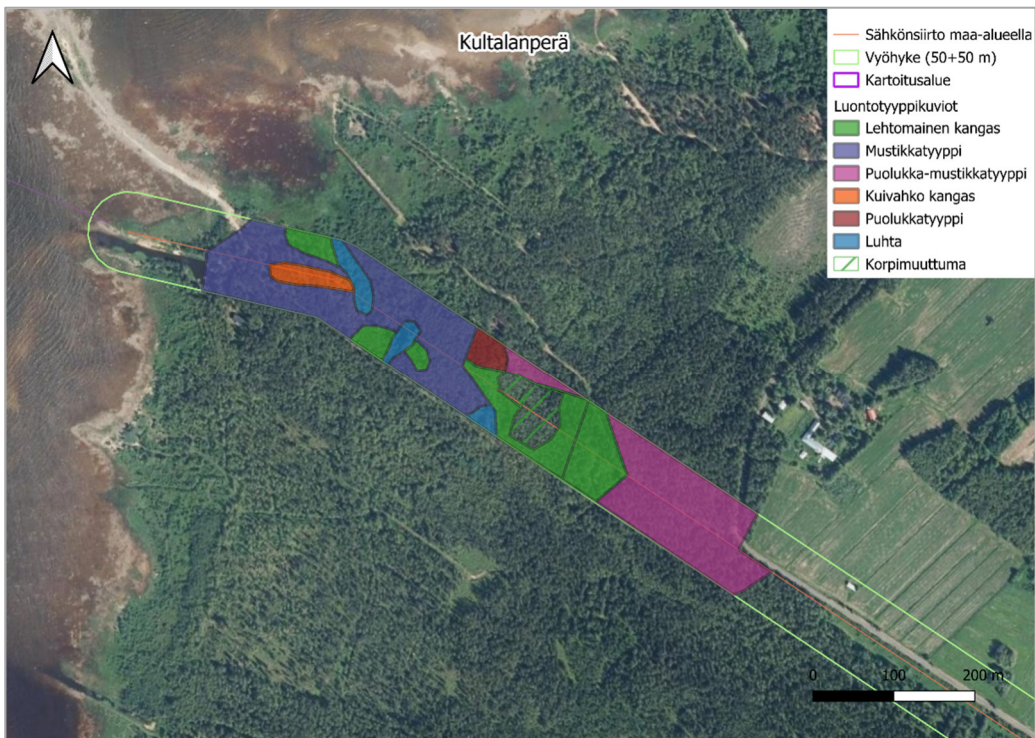
Kuva 3-5 Luontotyytit, Sääskiperä

Keskimatalan länsipää on erilaisten luhtatyyppien, kuten harmaaleppäluhdan, suomyrtiluhdan ja ruoho- ja heinäluhdan, mosaiikkia. Kauempana rannasta on eri metsätyppejä edustavia kankaita, joiden lomassa on luhtaisia ja korpisia laikkuja.

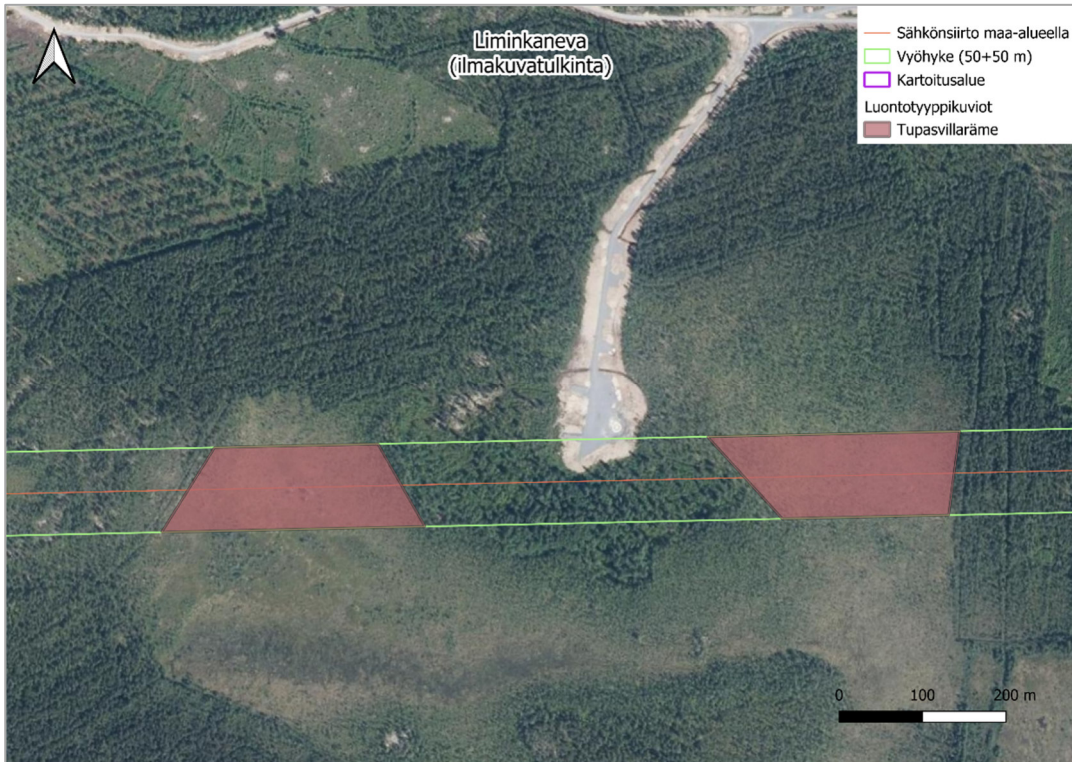
Kuva 3-6 Luontotyypit, Keskimatala

Kultalanperän alue koostuu pitkälti erilaisista kangastyypeistä tuoreiden kankaiden ollessa vallitsevia. Kankaiden puusto on paikoin vanhaa ja erirakenteista. Kankaiden lomassa on pieniä luhtaisia alueita.

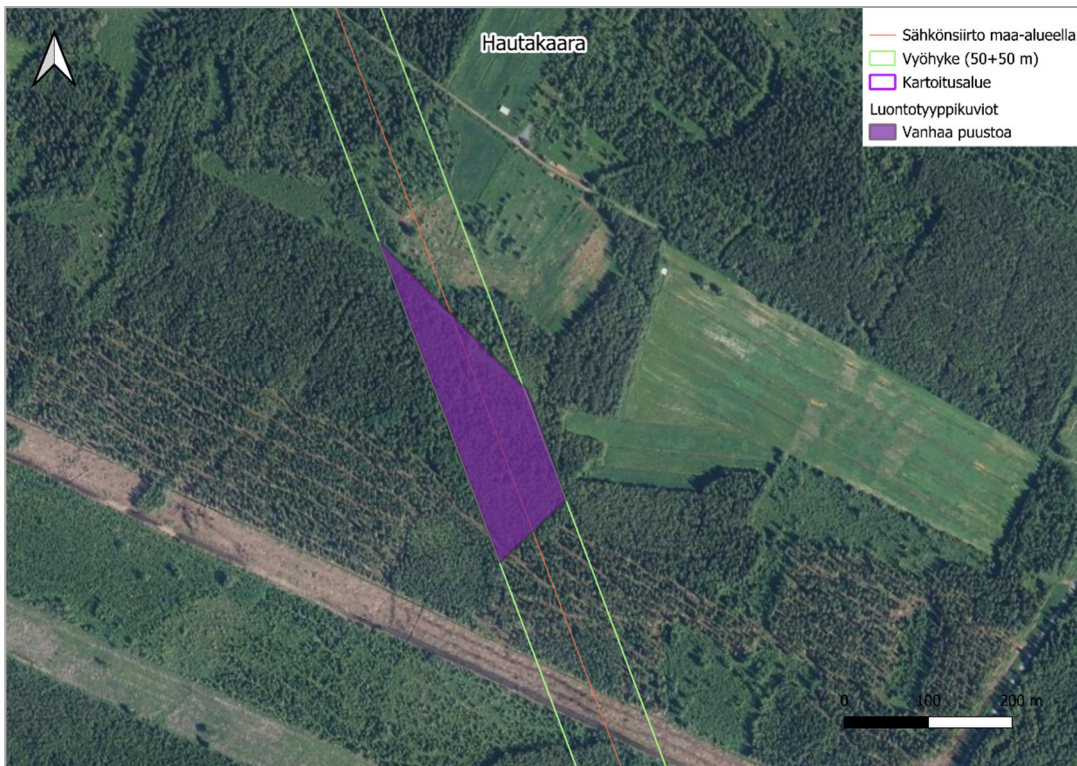

Kuva 3-7 Luontotyypit, Kultalanperä

Hautakaaran ja Liminkanevan alueilla ei inhimillisen erehdyksen takia käyty tekemässä kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitystä maastossa. Alueiden luontoarvot on kuitenkin pantu merkeille lintukartoituksen ohessa ja Liminkaneva on tulkittu myöhemmin ilmakuvien perusteella rahkaiseksi tupasvillarämeeksi.

Kuva 3-8 Luontotyytit, Liminkaneva

Kuva 3-9 Luontotyytit, Hautakaara

3.3 Yhteenveto

Maanahkiaisien suunniteltujen sähkönsiirtoreittien vyöhykkeiden alue on suurelta osin voimaperäisesti ojitettua ja puustoltaan käsiteltyä. Luonnontilansa säilyttäneet alueet ovat pinta-alaltaan hyvin pieniä ja ojituksen, taimikon, tuulivoimalan tai tien välittömässä läheisyydessä. Piehinkijoen varren vanhat metsät ovat pysyneet luonnoltaan suhteellisen edustavina korpipaikkojen ojituksista ja läheisistä hakkuista huolimatta. Ne eivät ole myöskään aivan niin erillisiä sirpaleita kuin muut kartoitusalueiden vanhat metsät, kuten Pöytäpuunnevan luoteispuoleinen alue. Liminkaneva on kartoitusalueen laajin suokokonaisuus. Se on reunoiltaan ojitettu, mutta keskiosa on pysynyt yhtenäisenä. Suo on enimmäkseen vähäravinteista rämettä.

Kartoitusalueilla on joitakin metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä, joista korpikohteet on merkitty karttoihin selkeästi erottuviksi. Suurin osa niistä, sisältäen myös laajimman kohteen, sijaitsee Rokonnevalla Piehinkijoen varressa, minkä lisäksi yksi kuvio on myös Haapaniitun itäpuolen kartoitusalueella. Luhdat on merkitty karttoihin omalla värillään.

VIITTEET

Lähdeluettelo:

Hanski I, Stevens P, Ihalempiä P & Selonen V (2000). Home-range size, movements, and nest-site use in the Siberian flying squirrel, *Pteromys volans*. Journal of Mammalogy 81: 798–809.